

SLAVKO BOBOVNIK: Zgodba, ki se je začela minuli torek, ko smo izvedeli, da je Gregor Golobič 10-odstotni solastnik nizozemskega podjetja Ultra Sum in torej posredni solastnik Ulte v Sloveniji, o čemer dotlej kljub jasnim novinarskim vprašanjem ni niti črhnul, je danes dobila epilogo.

GREGOR GOLOBIČ (minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo in predsednik Zaresa): Ta odločitev, da ne odstopim s položaja ministra in da se tudi ne umaknem iz slovenske politike.

BOBOVNIK: Po podpori stranke, milih obsodbah koalicijskih partnerjev, izjavi predsednika države in še koga, je marsikdo tak rak razplet dogodkov tudi pričakoval.

TANJA GOBEC: Minister Golobič, hkrati predsednik Zaresa, je tehtal. Vmes so tekle analize ankete o podpori in zaupanju. Izvor vsega pa, na vprašanje medijev, ali ima lastniški delež, je odgovoril: Ne. Razkrilo se je, da je to laž in da je eden od lastnikov Ulte. Sam je to označil za napako in jo obžaloval.

GOLOBIČ: Z odstopom ne odpravil napake, ki sem jo storil v preteklem letu, ampak nasprotno, ponovil isto napako. To je, da bi upošteval, prepoznal neko medijsko politično realnost kot edino in odločujočo. Ni šlo v glavnem za iskanje resnice in predvsem ne resnice o meni. Šlo je za mojo odstranitev. Z vsemi sredstvi, pod geslom, da cilj odstranitve nekega nezaželenega in motečega politika in neke nezaželene politične opcije opravičuje vsa uporabljena sredstva.

GOBEC: Kredibilnost vlade po njegovem ni načeta, zaupanje pa bo poskušal, pravi, znova povrniti.

GOLOBIČ: Zavedajoč se, da sem izgubil del zaupanja, ki sem ga pridobil v preteklosti, ne pri tistih, ki tega zaupanja seveda nikoli niso gojili, ampak pri tistih, ki so mi zaupanje v resnici in iskreno dali.

GOBEC: Premier Pahor, z njim se je Golobič za nekaj minut srečal tik pred objavo odločitve medijem, je le potrdil, kar je povedal minister in za to sprejema v prihodnje vso odgovornost.

BORUT PAHOR (predsednik vlade): Odločil sem se, da gospod Gregor Golobič ostaja minister za znanost in visoko šolstvo. Skrbno sem pretehtal težo očitanih ravnanj. Že pred časom sem povedal, da tako kot on, tudi jaz ocenjujem, da ni prav, če se tisku zamolči v celoti premoženjsko stanje, toda da sem se tako odločil, kot sem se, je odločilo dejstvo, da je v celoti premoženjsko sliko predstavil protikorupcijski komisiji.

GOBEC: Predsednik države, ki je Golobiča vzel v bran in dejal, da vsakemu, ki stori napako, pripada druga priložnost, je neodstop Golobiča komentiral, še preden je svojo odločitev sporočil premier.

DR. DANILO TUERK (predsednik države): Gospod Golobič je, kot veste, zamolčal nekatera dejstva v svojih stikih z mediji. On je spoštoval pravne predpise in je vse, kar je bilo treba prijaviti, prijavil v ustreznih pravnih postopkih.

GOBEC: O lažeh in vrednotah pa:

TUERK: Moram vam povedati, da sem v teh dveh letih, kar sem angažiran v slovenski politiki, slišal in videl več laži, kot pa prej v 15 letih diplomacije. In tu je marsikaj treba spremeniti, marsikaj je treba popraviti.

GOBEC: Na vprašanje Golobiču, koliko časa se bo zaradi njegovega primera koalicija še ukvarjala sama s seboj, pa pravi, da verjame, da se bodo napadi nanj nadaljevali, zato bo treba odgovarjati na očitke, sicer pa, da bo vlada zagnano opravljala svoje delo.

BOBOVNIK: Politične krize torej ne bo, ne v vladi in ne v državi, pravijo v koaliciji. Opozicija pa trdi, da je vlada z neodstopom ministra izgubila svojo verodostojnost.

PETRA BEZJAK: Predsednica LDS-a in predsednik DeSUS-a se strinjata, da bi bila v teh kriznih časih destabilizacija vlade slaba. Je pa predsednica LDS-a edina med koalicijskimi partnerji, ki je Golobičevo medijsko prikrievanje lastništva v Ultri označila za laž.

KATARINA KRESAL (notranja ministrica, predsednica LDS-a): Kot rečeno, upam, da smo se vsi politiki, tako opozicijski kot pozicijski, iz te zgodbe nekaj naučili. Naše besede imajo konkretne posledice in laž ni nekaj, na čemer lahko vodimo našo politiko.

KARL ERJAVEC (minister za okolje in prostor, predsednik DeSUS-a): Res pa je, da verjetno ta odločitev pomeni močnejši pritisk s strani opozicije, tako da ocenjujem, da ta zgodba danes ni zaključena.

BEZJAK: Opozicija interpelacije zoper delo visokošolskega ministra ne bo vložila, saj bi, kot pravi predsednik največje opozicijske stranke Janez Janša, Golobič v parlamentu dobil zadostno podporo. Današnja odločitev pa, tako Janša, kaže, da se bo vlada še naprej ukvarjala sama s sabo in ne z gospodarsko krizo.

JANEZ JANŠA (predsednik SDS-a): Tukaj je osnovni problem dejstvo, da ima nek član vlade, ki bi moral skrbeti za zakonitost, transparentnost, za preglednost delovanja, za enakost pred zakonom in tudi za lojalnost državi že po svoji funkciji, skrite poštno predale v tujih državah, ki so v bistvu oblika zakrivanja lastništva firm v Sloveniji. Nemogoče se je iz takšne pozicije boriti proti tajkunizaciji, proti kreditom za menedžerske prevzeme. S to potezo, ko vlada tega danes ni razrešila, celotna vladna koalicija in predsednik vlade postajajo nekredibilni.

BEZJAK: Da je verodostojnost vlade načeta, menijo tudi v ostalih dveh opozicijskih strankah.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI (predsednik SNS-a): V bistvu, s tem je rečeno ljudem, da delajte, kar hočete. Če boste kaj ukradli, pa vas bodo ujeli, se boste enostavno opravičili, pa boste rekli, da vam je žal, da ste storili napako, če boste kaj drugega sfalirali, boste naredili isto in vse vam bo oproščeno.

JAKOB PRESEČNIK (SLS): Mislimo, da je etično sporna odločitev, najmanj, kar je, in da obžalujemo, da se ni odločil drugače.

BEZJAK: Zaradi afere Ultra pa se utegne zapletati pri prenosu telekomunikacij iz gospodarskega na visokošolsko ministrstvo. Čeprav je bil predlog koalicijsko že usklajen, mu zdaj nasprotuje Erjavec, pred časom pa sta imela pomisleke tudi dva poslanca vladajoče SD. Razplet bo znan že v torek, ko bodo zadnjo besedo o spremembi imeli poslanci.

BOBOVNIK: Štirje kolegi iz vrst novinarjev in publicistov so prišli nocoj v studio, potem, ko smo danes obrnili nekaj deset telefonov. Dober večer, gospodje. Pa prosim, ne vzemite tega kot žalitev, zgolj dogajanje v nekem dnevu sem hotel ilustrirati. Poglejte, predsednik protikorupcijske komisije je danes izjavil, da smo spet zamudili priložnost, da zvišamo standarde. Je kdo med vami, ki se ne strinja s to ugotovitvijo?

ALI ŽERDIN (odgovorni urednik Dnevnika in Dnevnika.si): Priložnost za dvig standardov smo zamudili velikokrat. Laži v slovenski politiki, neresnic v slovenski politiki, prikrievanja v slovenski politiki v zadnjih 19 letih, kolikor traja parlamentarna demokracija, je bilo zelo veliko.

BOBOVNIK: Torej...

ŽERDIN: Vsako, vsako od teh let smo kakšno priložnost zamudili. Kar se je tokrat zgodilo, je, da je eden od politikov stopil pred kamero in to priznal. Ne trdim, da je storjen korak naprej. Korak naprej, ki ga jaz vidim v tem dogajanju, je, da obsodba javnosti mnogo bolj enoznačna kot v preteklih primerih. In v tej enoznačni obsodbi javnosti vidim določen korak naprej.

BOBOVNIK: Gospod Žerdin, po vaše bi torej gospod Kos moral reči: Spet smo zamudili priložnost?

ŽERDIN: Mislim, da je vendarle določen korak celo narejen naprej. Se pravi, enoznačna obsodba javnosti, tega dejanja, je izjemno glasna, praktično traja deset dni. Ne spomnim se v preteklosti, da bi določeno neresnico, določeno laž tako pedantno sicerjali, kot v tem primeru, čeprav bi brez težav zdajle našteval kar lep čas primere, ki so morda manj...

BOBOVNIK: To smo v teh dneh velikokrat slišali, ja. Gospod Nežmah?

DR. BERNARD NEŽMAH (publicist, Mladina): Ja, to se strinjam, je vsekakor napredek za čuječnost slovenske javnosti, ne pomeni pa nič seveda v politiki. Namreč pri gospodu Golobiču ne gre zdaj samo za vprašanje laži, gre še za več momentov. Gre za to, da je on v imenu, bi rekel, etičnosti, čistosti bil eden izmed, bi rekel, glavnih nasprotnikov, se pravi, reprogramiranja tajkunskih dolgov in kot tak je postavljaj popolnoma neke druge standarde. In s tem tudi pri Kosovi komisiji stvar ni tako enostavna. Gospod je navedel, da je njegov lastniški delež vreden 2.500 evrov. Ultra... In pravi, da seveda ne more vedeti, takrat je plačal toliko, danes ne ve, kakšna vrednost je, ker podjetja ni na trgu. Ampak lastniki podjetij znajo preračunati. Se pravi...

BOBOVNIK: Če si je, gospod Nežmah, drznil postavljati standarde, potem se jih mora držati, po vaše?

NEŽMAH: Ja, seveda. Mislim, tu sploh ni dileme. Skratka Golobič je zdaj samo iskal en način, kako ob podpori svojih, svoje stranke in zaveznikov, gospoda Tuerka, njegova stranka seveda na nek način tudi podprla, najde način, kako se lahko elegantno obdrži.

BOBOVNIK: Ja, pogledjte, za vaju pravzaprav isto vprašanje, s tem, da bi postavil še eno podvprašanje. Gospod Žerdin pravi, mnogokrat je prišlo do podobnih situacij v Sloveniji. Zakaj v tej Sloveniji vedno, ko opravičujemo neki, pa recimo temu greh, navajamo neke pretekle grehe? Ta greh zaradi množice storjenih v preteklosti ni nič manjši. Gospod Makarovič?

DR. MATEJ MAKAROVIC (Fakulteta za uporabne družbene študije): Glejte, na nek način težava vsake posamične vlade se začne v tistem trenutku, ko nekako lahko najde za svoje napake edino argumentacijo v tem, češ, že oni prejšnji so ravnali podobno. Recimo, ko je Janševa vlada prodajala Mercator, recimo, je tudi seveda bila argumentacija taka, saj že oni prejšnji so ravnali podobno. Skratka v tistem hipu nekako, ko začnejo neke vladne ekipe uporabljati to, saj so že oni delali podobno prej, kot argumentacijo, takrat seveda je to bolj ali manj začetek konca kredibilnosti.

BOBOVNIK: Ampak zakaj to vedno znova počnemo?

MAKAROVIČ: Ja, ne, težava je v tem, ker tukaj na splošno nekega hudega napredka jaz ne opazim. Vidim na nek način mogoče napredek v čuječnosti medijev, to je treba po mojem mnenju pohvaliti...

BOBOVNIK: In javnosti, pravi gospod Nežmah.

MAKAROVIČ: In javnosti, kar je s tem na nek način povezano. Na drugi strani pa samo obnašanje politikov pa ni kaj bistveno napredovalo, recimo. Pač, večkrat slišimo, češ, Golobič je priznal dejanje. Ampak priznal ga je tisti hip, ko je vedel, da imajo mediji že v rokah sami neizpodbitne dokaze, torej priznal je, ko je bil že zasačen. Predsednik republike, recimo, tukaj standardov ne zvišuje, ampak jih celo znižuje. Nekako zdaj to, kar nam razlaga predsednik republike, je nekako to, vsakdo se lahko, ima bonus, vsakdo se lahko enkrat zlaže.

BOBOVNIK: Ja, pridemo, pridemo do predsednika republike. To bi rad slišal od vas, gospod Sever, kje je zdaj meja med napako in lažjo? Če nekdo nekaj prijavi Kosovi komisiji, pa ne pove javnosti, potem je to napaka, če tega ne bi prijavil Kosovi komisiji, potem je to laž?

JANI SEVER (Vest.si): No, jaz mislim, da gre za nekaj povsem drugega. To, kar smo govorili do zdaj, oziroma ste govorili, drži. Drži po drugi strani pa tudi to, da so nekateri politiki tudi odstopali že v Sloveniji. In približno isti princip velja ne samo v Sloveniji, ampak tudi drugod v demokratičnem svetu. Politiki si po teži kredibilnosti, karizmi niso enaki, nekaterim je dovoljeno več, nekaterim manj. Javnost pač odloča o tem in mediji o tem odločajo, volitve odločajo. Ne vem, vas bom spomnil na Clintona, najbolj znamenita zgodba laži, ki se je končala z zelo normalnim koncem, s koncem mandata, ob vsem zgražanju in tako naprej.

BOBOVNIK: Načelno se je težko strinjati s tezo, da je nekaterim dovoljeno več.

SEVER: To nam lahko ni všeč, ampak v politiki to pač tako gre. Nekateri politiki so vredni več, dragocenejši za svoje opcije, drugi so pač manj dragoceni. To velja za vse opcije. Janez Janša je bolj dragocen od Andreja Bručana in Gregor Golobič je dragocenejši od, bom rekel, verjetno Mateja Lahovnika.

BOBOVNIK: Gospod Žerdin, gospod Golobič je govoril o neki medijski podobi kot edinem zveličavnem kriteriju, nekaj podobnega.

ŽERDIN: Moram priznati, da nisem najboljši razumel. Zdaj, če je on želel povedati, da je ta gonja se začela z zgodbo o kreditih, ki jih je dobila Ultra, in začela se je, kot da gre za nezavarovane kredite, bi moral biti morda nekoliko bolj natančen. Seveda, on ima težavo. Pač, naredil je hudo napako in je bil ob tem zasačen.

BOBOVNIK: Se je gospod Golobič zlagal?

ŽERDIN: Ja.

BOBOVNIK: Se je zlagal?

SEVER: Seveda.

BOBOVNIK: Je lagal?

MAKAROVIČ: O tem ni dvoma.

BOBOVNIK: Danes besede laž nismo prav pogosto slišali. Mislim, da edino gospa Kresalova, je bilo v prispevku, je uporabila to besedo...

SEVER: Ravno to sem prej govoril. Nekaterim je lažje to reči.

BOBOVNIK: Nekdo je prej omenil, predsednik države se oglasi s takšnim in takšnim mnenjem. Gospod Nežmah, kaj sporoča predsednik države, ki se oglasi drugi ali tretji dan in stopi nekako v bran ministru?

NEŽMAH: Ja, kot prvo, se predsedniku sploh ni bilo treba oglasiti. Konec koncev...

BOBOVNIK: Saj to pravim, kaj sporoča, če se je?

NEŽMAH: On sporoča, zelo enostavno, to, da podpira gospoda Golobiča. Razlogi so pa, on kot persona, in s tem pač tokrat izkorišča mesto predsednika... Namreč to ni predsedniško vprašanje, da se mora predsednik opredeljevati, sploh v času, ko je gospod Golobič najavil, da bo vzel čas za premislek. Skratka nobene notranje potrebe, oziroma nobene predsedniške potrebe ni bilo opredeljevati se o tej temi. Je pa... Če pa kaj sporoča, pa seveda sporoča hvaležnost za podporo pri volilni kampanji.

SEVER: No, jaz mislim, da gre še za eno sporočilo. Gre za sporočilo, da je kriza, ki jo je povzročila ta laž, resna, da je enostavno v politični srenji završalo in da so se mnogi ustrašili, da je vlada pred resno krizo. Lahko se ne strinjamo, ali je to predsednikova pravica, ali morda celo dolžnost, da v takih trenutkih reagira, lahko se ne strinjamo z njegovo reakcijo, mislim pa, da je to tudi eno izmed sporočil.

BOBOVNIK: Poglejte, potem, ko minister Golobiče reče, ne odstopam, predsednik vlade reče, prav, gospod Golobič ostaja minister, prevzemam odgovornost. Veliko odgovornosti prevzema predsednik vlade zadnje čase. Pred tremi dnevi za ne najboljši volilni izid, zdaj spet nova odgovornost.

MAKAROVIČ: Ja, to je nesporno. Zdaj to, kar je nekako bilo prej, najprej Golobičevo osebno vprašanje, potem je postalo vprašanje njegove stranke, zdaj seveda je to breme nase prevzel predsednik vlade. To je dokaj evidentno, vendar pa najbrž kakšne druge izbire niti, v teh razmerjih sil najbrž niti ni imel. Dejstvo je namreč, da je ravno zaradi tega, ker so imeli, volilnega neuspeha, sam po sebi nekoliko oslabiljen in zato verjetno ne želi rizikirati stabilnosti koalicije.

BOBOVNIK: Včeraj... Izvolite.

NEŽMAH: Ja, čeprav v bistvu vsi njegovi koalicijski partnerji, navzlic evidentnim elementom krize, so po svoje lahko zadovoljni. Gospa Kresalova se lahko po volilnem uspehu še dodatno distancira, pove, da zanjo laž ima popolnoma druge kriterije, sam minister Erjavec je seveda enako rekel, da on bi odstopil, in po tretji strani celo premier Pahor, če je imel do zdaj težave z vehementnim Golobičem, ki je na nek način utelešal alternativno obliko vladanja tako rekoč, je zdaj kljub vsemu dobil nek bonus, ima pri sebi hendikepiranega tekmeča. In to je na nek način bil lahko objektivno tudi na koncu, lahko temu rečemo, je malce prestrukturiral simbolno moč znotraj koalicije.

BOBOVNIK: Poglejte, včeraj slišimo neko posredno najavo interpelacije, upam, da si je nismo novinarji izmislili. Danes predsednik SDS-ja reče ne interpelaciji... Zakaj so tako hitro, zakaj nočejo uporabiti tega orožja opozicije v demokraciji?

ŽERDIN: Zdaj, tukaj tehtati, zakaj se, zakaj je bil, zakaj je namig o interpelaciji prišel v javnost, potem pa nekoliko je bil potegnjen nazaj... Lahko se spomnimo najave referendumov pred, prav tako pred kratkim, ko so bili določeni referendumi najavljeni, pa potem potegnjeni nazaj. Dvomim pa, da je ta groožnja z interpelacijo nekoliko preklicana zaradi tega, ker je minister Golobič izrazil veselje, da bo lahko ob interpelaciji se pravzaprav javno obranil. Tako da... Se mi zdi tako, da do določene mere se je interpelaciji v sami javnosti prijel nek ne najbolj posrečen prizvok in tisto, kar bi opozicija v tem trenutku za uspešno interpelacijo potrebovala, je jasna nezakonitost. Se pravi, čim bolj jasno nezakonito ravnanje in na osnovi razkritega nezakonitega ravnanja. Se pravi, je interpelacijo po moji oceni zelo vehementno zastopati pri tej zgodbi morda težje.

BOBOVNIK: Poglejte, gospod Žerdin, ampak nekateri naši, ali pa vaši kolegi vendarle ugotavljajo, ali pa špekulirajo, da so znotraj koalicije razpoke, da ni nobene garancije, da bi kdo od ostalih ne znal dvigniti roko za interpelacijo?

ŽERDIN: Razpoke v koaliciji nedvomno so. Kar je že Bernard rekel, Golobič seveda je koalicijski partner, je pa hkrati izjemno oster tekmelec vsem tem, ki so v koaliciji. In če bi špekulirali, komu je afera koristila, pa da je tisti pravzaprav pospeševal, lahko najdem štiri kandidate, komu je afera koristila.

BOBOVNIK: Prav, hvala lepa. Še vaš odgovor bi želel slišati okrog te interpelacije. Zakaj ne?

SEVER: Po mojih informacijah je ves teden obstajala neka resna, nek resen prepad znotraj poslanske skupine SD, kjer je en del poslancev bil odločen, da ob interpelaciji glasuje proti Gregorju Golobiču. In jaz sicer nimam kakšnih trdnih informacij, ampak to spremembo si razlagam, in tudi današnji nastop predsednika vlade, kot da so, da je ta razpoka pač bila odpravljena.

BOBOVNIK: Poglejte, zdaj prihajajo pred vlado zelo resne naloge, tudi pred ministra Golobiča, prenos tega telekomunikacijskega resorja v njegovo ministrstvo. Se bo to zgodilo zdaj, mislite?

NEŽMAH: Ja, vem ne, čeprav seveda obstajajo zdaj pa resni zadržki, da se to ne zgodi. Ampak k temu bi dodal, bi rekel, en drug moment, ki smo ga ves čas opuščali. Govorili smo samo o laži, kot da je problem. Problem seveda pri Golobičevem delovanju Ultra je tudi nekje drugje, je nevarnost klientelizma. Če dam zelo enostaven primer: v zadnjih mesecih je recimo mesto Ljubljana dobilo razpis, na katerem je zmagala Ultra, za mestno kartico, pametno, plastično, nekaj blizu štiri milijone evrov, kar je sicer, lahko seveda utemeljujemo, da je malo bolj enostavno plačevati s kartico kot z žetoni, ampak hkrati se moramo seveda vprašati, zakaj mesto, ki je samo v takih dolgovih, investira v to. Po drugi strani imamo razpadlo kopališče Kolezija, izredno popularno. S tem denarjem bi lahko obnovili veliki večini, ali pa velikemu številu Ljubljančanom v veselje, bazene. Skratka problem tesne povezave ministra, ki ima tako podjetje, ki se ukvarja predvsem s posli, ki jih v veliki meri lahko prodaja tudi državnim ali pa občinskim institucijam, je nevarnost klientelizma.

BOBOVNIK: Gospod Nežmah, mora zdaj minister Golobič svoj delež prodati, če hoče, da Ultra normalno funkcionira?

NEŽMAH: Ja, glejte, bi rekel, vprašanje prodaje... Jaz mislim, da če bi že gledali držo, potem bi seveda podjetje Ultra abstiniralo z vsemi posli z državnimi podjetji. To bi bilo najbolj elegantno.

BOBOVNIK: Gospod Makarovič, Ultra, prihodnost Ultra, ob tem storjenem grehu, napaki, ali laži?

MAKAROVIČ: Ja, tukaj bo prav gotovo problem za Ultro in za Golobiča. Namreč čisto možno je, da so določeni plani najbrž obstajali, ki pa jih bo zdaj najbrž težje realizirati, oziroma najbrž nemogoče realizirati, ker bodo stvari zelo močno pod drobnogledom javnosti, medijev in tako naprej. Mogoče samo še ena opomba k tistemu za nazaj, kar zadeva vprašanje interpelacije, zakaj interpelacija ne. Torej, lahko je razlog ravno obraten, kot je, kot ga je uradno navedel Janez Janša. Lahko je razlog ravno ta, da bi obstajala resna možnost, da interpelacija uspe in je morda celo seveda opozicija oceni – to je seveda samo hipoteza – da je morda bolje vlado pustiti z bremenom, kakršen je Golobič, kot pa vlado tega bremena razrešiti.

BOBOVNIK: Poglejte, samo še eno vprašanje za vaju, pa upoštevajta, prosim, da se nama je čas, da se nam je čas iztekel. Bo vlada zdaj vladala ali kje v ozadju nastaja že neka nova zgodba, neka nova afera, ki bo spet okupirala ministre v neki drugi bitki?

ŽERDIN: Vprašanje je, ali je vlada do zdaj vladala. Jaz s tem, kar je vlada pokazala do dneva G, se pravi do dneva izbruha afere Golobič, nisem zadovoljen. Je pokazala bistveno premalo iniciative in ne pričakujem, da bo zdaj bolj aktivna. Bom pa vesel, če me presenetijo.

BOBOVNIK: Vaši kolegi ne brskajo za kako podobno rečjo?

ŽERDIN: Dnevno.

BOBOVNIK: Ki bi preusmerila pozornost od vladanja?

ŽERDIN: Vlada... Mi se dnevno ukvarjamo s poročanjem in s preiskovanjem tega, kaj počne vlada.

BOBOVNIK: Gospod Sever, bo imela vlada čas vladati?

SEVER: Najbrž bo imela. Zmeraj si ga lahko vzame. Novinarji bodo pač počeli svoje delo naprej. Tisto, kar je bistveno, je, da te afere, jaz mislim, da vseeno ne morejo prekriti dejstev, kot je to, da se je v letu zmanjšal GBP za 8,5 procenta, da imamo kreditni krč, da plačilna disciplina je katastrofalna, da je brezposelnost blizu sto tisoč in tako naprej.

BOBOVNIK: Gospod Nežmah, bomo zdaj, ko se bomo v podobnem sestavu srečali tu v studiu, debatirali o Patriji, recimo? Bo zdaj pozornost javnosti, politike, šla nazaj proti tej aferi, ali po dogodku?

NEŽMAH: Jaz osebno mislim, da o Patriji ne bomo kaj več veliko debatirali.

BOBOVNIK: To je storjeno?

NEŽMAH: Ne, glejte, Patria je zadeva, o kateri zdaj čakamo na eventuelne rezultate finskih preiskovalcev, finskih sodišč in ko pridejo, če pridejo, ako pridejo ti fakti, bodo pač ti lahko tema dialoga, samo to ni stvar našega raziskovanja več.

BOBOVNIK: Ako pridejo, pravi gospod Nežmah. Kaj pravite?

MAKAROVIČ: Ja no, saj... Tu res lahko izkušnjo čakamo. Torej zaenkrat ni videti, da bi karkoli relevantnega nastajalo iz te zgodbe, oziroma kar na nek način kaže, da je bil to samo nek hipni konstrukt, ki se je bolj ali manj razblinil. Bomo pa počakali, pa videli.

BOBOVNIK: Ja. Hvala lepa, gospodje, za vaša mnenja in komentarje.